РЕШЕНИЕ ЗА ИЗПЪЛНЕНИЕ (ЕС) 2022/219 НА КОМИСИЯТА

от 11 февруари 2022 година

за установяване на процедурен правилник за контрола, съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета, на законността на актовете на изпълнителните агенции, които засягат трето лице и за които Комисията е била сезирана от пряко или индивидуално засегнато лице

ЕВРОПЕЙСКАТА КОМИСИЯ,

като взе предвид Договора за функционирането на Европейския съюз,

като взе предвид Регламент (ЕО) № 58/2003 на Съвета ([1]), и по-специално член 22, параграф 1 от него,

като има предвид, че:

(1) Съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003 от Комисията може да бъде поискано да извърши контрол на законността на всеки акт на изпълнителна агенция, който засяга трето лице.

(2) След изслушване на аргументите на заинтересованата трета страна и тези на съответната изпълнителна агенция Комисията трябва да вземе решение в срок от два месеца.

(3) В окончателното си решение съгласно член 22, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 58/2003 Комисията или потвърждава акта на изпълнителната агенция, или решава, че изпълнителната агенция трябва да го измени (изцяло или частично).

(4) Съответната изпълнителна агенция трябва да предприеме необходимите мерки, за да се съобрази с решението на Комисията съгласно член 22, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 58/2003.

(5) След като направи оценка, Комисията може да спре изпълнението на въпросния акт или да постанови временни мерки, в случай че са застрашени правата на страната, инициирала контрола за законност.

(6) Въз основа на натрупания опит е необходимо да се установи процедурен правилник за контрола за законност на актовете на изпълнителните агенции съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003.

(7) Този процедурен правилник не се прилага за процедурите за преразглеждане, предприети от Комисията по нейна собствена инициатива съгласно член 22, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 58/2003, нито производствата, образувани от държавите членки съгласно член 22, параграф 1 от посочения регламент.

(8) Процедурният правилник се допълва от приложението към Решението на Комисията за определяне на насоки за създаването и функционирането на изпълнителните агенции, финансирани от бюджета на ЕС и други източници.

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ:

Член 1

Процедурният правилник за контрола от страна на Комисията на законността на актовете на изпълнителните агенции съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003 се съдържа в приложението.

Член 2

Настоящото решение влиза в сила на 20-ия ден след деня на публикуването му в *Официален вестник на Европейския съюз*.

([1]) ОВ L 11, 16.1.2003 г., стр. 1.

Съставено в Брюксел на 11 февруари 2022 година.

За Комисията
Председател
Ursula VON DER LEYEN

ПРИЛОЖЕНИЕ

Процедурен правилник за контрола, съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003, на законността на актовете на изпълнителните агенции, които засягат трето лице и за които Комисията е била сезирана от пряко или индивидуално засегнато лице

Член 1

Предмет

1. Настоящият процедурен правилник се прилага за производства, образувани от пряко или индивидуално засегнато лице („жалбоподател“) съгласно член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003, с които се иска контрол на законността на акт, посочен в член 2, параграф 1 от настоящия процедурен правилник („процедура за контрол на законността“).

2. Настоящият процедурен правилник не обхваща процедурите за преразглеждане, предприети от Комисията по нейна собствена инициатива съгласно член 22, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 58/2003, нито производствата, образувани от държавите членки съгласно член 22, параграф 1 от посочения регламент.

Член 2

Обхват

1. Процедурата за контрол на законността обхваща следните актове, предприети от изпълнителна агенция в качеството ѝ на административен орган:

а) отхвърляне на заявление за безвъзмездни средства;

б) отхвърляне на оферта или на искане за участие в тръжна процедура, подадено в рамките на процедура за възлагане на обществена поръчка;

в) отхвърляне на кандидатура, подадена в конкурс за награди;

г) отказ за валидиране на правен субект или конкретен правен статус в регистъра на участниците, както и оценки на финансовия или оперативния капацитет на кандидатите.

2. Процедурата за контрол на законността се ограничава до проверка на следното:

а) правни и процедурни грешки, като например грешки в процедурата за оценка или недостатъчно мотивиране на акта, подлежащ на контрол на законността;

б) явни грешки в оценката, които оказват влияние върху общия резултат от акта, подлежащ на контрол на законността;

в) фактически грешки, които оказват влияние върху общия резултат от акта, подлежащ на контрол на законността;

г) злоупотреба с власт.

3. Процедурата за контрол на законността не обхваща въпроси, които попадат в рамките на свободата на преценка на изпълнителната агенция, като например оценката на качеството на предложенията, заявленията или офертите.

Член 3

Компетентна служба

Компетентната служба за процедурата за контрол на законността е генералната дирекция, отговаряща за делегирането на бюджета на дадена програма или част от програма на съответната изпълнителна агенция.

Член 4

Потвърждение за получаване и регистрация

1. Получаването на искането за контрол на законността се потвърждава с регистрирано потвърждение за получаване.

2. Регистрират се само пълни искания. Исканията за контрол на законността се считат за пълни, когато отговарят на всяко едно от следните условия:

а) представени са в писмена форма;

б) подадени са по административния(те) канал(и), посочен(и) в оспорвания акт;

в) в тях са посочени жалбоподателят, оспореният акт и причините, обосноваващи контрол.

3. Искането трябва да съдържа максимум 7 000 знака (включително интервали и въвеждане на ред).

4. Ако искането е непълно или надвишава максималния брой знаци, определен в параграф 3 от настоящия член, компетентната служба изисква от жалбоподателя да го допълни или коригира в двуседмичен срок. Регистрацията се извършва след подаване на пълното искане.

5. Ако жалбоподателят не допълни или коригира искането в двуседмичния срок, искането се счита за оттеглено и преписката се приключва.

Член 5

Допустимост на исканията

Исканията за контрол на законността се считат за допустими, когато отговарят на всяко едно от следните условия:

а) представени са от физическо или юридическо лице, засегнато пряко или индивидуално от оспорвания акт;

б) подадени са в срок от един месец от деня, в който жалбоподателят е узнал за оспорвания акт;

в) отнасят се до актове, попадащи в обхвата на член 22, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 58/2003.

Член 6

Искания за разяснения и допълнителна информация

1. Ако искането за контрол на законността е неясно или е необходима допълнителна информация, компетентната служба приканва жалбоподателя да разясни искането или да представи такава допълнителна информация в срок от пет работни дни.

2. Исканията за разяснения или допълнителна информация не оправдават представянето на нови основания или доводи, освен ако те не се основават на нови данни или доказателства, за които жалбоподателят е научил след подаването на искането за контрол на законността.

Член 7

Паралелни жалби

1. Когато искането за контрол на законността е подадено едновременно с искане за вътрешна процедура за административно преразглеждане в рамките на изпълнителната агенция и двете искания се отнасят до един и същ акт на изпълнителната агенция, процедурата за контрол на законността се спира до приключване на процедурата за административно преразглеждане в изпълнителната агенция.

2. Ако процедурата за вътрешно административно преразглеждане в изпълнителната агенция потвърди оспорвания акт, процедурата за контрол на законността се възобновява, ако жалбоподателят потвърди в срок от един месец от датата на потвърждаване на оспорвания акт от изпълнителната агенция, че поддържа искането за контрол на законността.

Когато жалбоподателят потвърди искането, процедурата за контрол на законността обхваща както първоначално оспорвания акт, така и акта, предприет от изпълнителната агенция след вътрешната процедура за административно преразглеждане.

Ако жалбоподателят не потвърди искането, то се счита за оттеглено и преписката се приключва без допълнително уведомление.

3. Ако вътрешната процедура за административно преразглеждане в изпълнителната агенция не потвърди оспорвания акт, процедурата за контрол на законността се счита за безпредметна и преписката се приключва без допълнително известие.

Член 8

Спиране на изпълнението и временни мерки

1. Процедурата за контрол на законността спира изпълнението на оспорвания акт само ако Комисията вземе такова решение.

2. Исканията за временни мерки и за спиране на изпълнението на оспорвания акт се решават от Комисията, като се вземат предвид естеството на оспорвания акт, правдоподобността на твърдението и неговата неотложност.

3. Изпълнението на оспорвания акт не се спира или не се предвиждат временни мерки, ако правата на жалбоподателя са или могат да бъдат запазени до приемането на решението от контрола на законността.

4. Ако изпълнението на оспорвания акт е спряно или са предвидени временни мерки, изпълнителната агенция предприема всички необходими мерки, за да се съобрази с тези решения.

Член 9

Забележки на изпълнителната агенция

1. Искането за контрол на законността се предава на изпълнителната агенция след неговата регистрация. Изпълнителната агенция се приканва да представи своите забележки в срок от 5 работни дни.

2. Когато е необходима допълнителна информация, изпълнителната агенция се приканва да предостави разяснения относно своите забележки.

Член 10

Краен срок за вземане на решения

1. Решението на Комисията в резултат на контрола на законността се съобщава на жалбоподателя и на изпълнителната агенция в срок от два месеца от деня след датата на регистрация или в случай на паралелни жалби по член 7 — от края на спирането на искането за контрол на законността.

2. Решение, съобщено след изтичането на двумесечния срок, заменя всяко мълчаливо отхвърляне, посочено в член 22, параграф 1, трета алинея от Регламент (ЕО) № 58/2003.

Член 11

Оценка и процес на вземане на решения

1. Във всеки един момент се осигурява справедливо, прозрачно и безпристрастно третиране при надлежно зачитане на поверителната информация. Всяка комуникация се извършва в писмена форма и се ограничава до разясняване на предоставената информация. Не се провеждат изслушвания.

2. Решението от контрола на законността се приема в съответствие с членове 12—16 от Процедурния правилник на Комисията ([1]). В съответствие с член 23 от посочения процедурен правилник чрез официална междуведомствена консултация се провеждат консултации с всички отдели на Комисията, които имат законен интерес от решението.

3. Законността на оспорвания акт се оценява въз основа на доводите на двете страни.

4. С решението на Комисията може:

а) да се отхвърли искането за контрол на законността като недопустимо;

б) да се отхвърли искането за контрол на законността като неоснователно, тъй като няма данни за незаконосъобразност на обжалвания акт;

в) да се отхвърли искането за контрол на законността, тъй като установената грешка или грешки не са повлияли на крайния резултат от решението, взето от изпълнителната агенция;

г) искането за контрол за законността да се счете за основателно.

5. В случаите, посочени в букви а), б) и в), оспореният акт се потвърждава. В случая, посочен в буква г), обжалваният акт се отменя.

6. Решението на Комисията не обхваща въпроси, свързани със законността на оспорвания акт, които не са повдигнати от жалбоподателя и са установени само от Комисията по време на процедурата за контрол на законността.

7. Решението на Комисията може да включва специални указания за изпълнителната агенция относно необходимите мерки за последващи действия.

Член 12

Уведомяване и последващи действия

1. Комисията информира жалбоподателя и изпълнителната агенция за решението от контрола на законността.

2. Ако Комисията отмени оспорвания акт, изпълнителната агенция незабавно предприема необходимите мерки за изпълнение на решението. Изпълнителната агенция докладва за изпълнението на решението пред компетентната служба.

3. Изпълнението се наблюдава и при необходимост се контролира от компетентната служба в съответствие с решението за делегиране на правомощия на агенцията.

([1]) C(2000) 3614 (ОВ L 308, 8.12.2000 г., стр. 26).